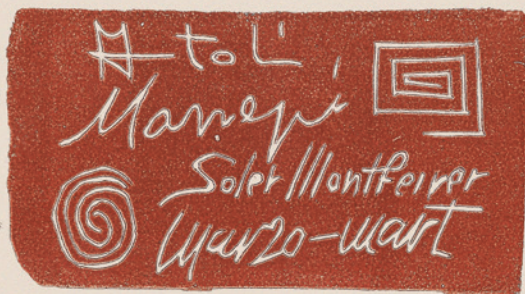

ART VIU, EN EL CENTENARI DEL CERCLE ARTÍSTIC DE MANRESA

Catàleg

GRUPARTVIUPINTURA

**CENTRE CULTURAL EL CASINO,
DEL 22 DE MARÇ AL 7 D'ABRIL DE 2024**

Horaris: de dimarts a diumenge,
de 17.30 a 20.30 h

ART VIU, EN EL CENTENARI DEL CERCLE ARTÍSTIC DE MANRESA

Per situar al grup Art Viu ens cal anar fins als anys seixanta del segle passat. Quan al país li restava encara una quinzena d'anys de franquisme i el règim dictatorial s'havia endurit, signe evident de les seves darreres espernegades. Tanmateix, vist i no vist, un aire nou anava traient el cap, com un immens sotabosc que anava prenent posicions per sota d'una pila d'arbres caducs. La generació dels fills de la postguerra, recolzats en personatges lúcids que marcaven el camí a seguir, havien anat prenent consciència de la situació i s'havien compromès políticament contra el règim antidemocràtic establert.

I va ser en aquest ambient sociopolític, que una colla de jovent, inquiets i apassionats pel teatre, es van matricular a l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual (EADAG) de Barcelona, fundada i dirigida per Ma. Aurèlia Capmany (1918-1991) i Ricard Salvat (1934-2009), els quals, de mica en mica, els van animar a crear un grup de teatre a Manresa. Per l'altra banda, un altre grup de compromesos políticament en diferents partits clandestins, es reunien a l'estudi que el Manel Marzo-Mart tenia en un àtic del Passatge Lladó. Reunions on es va decidir crear un grup cultural que fes front al que oferia el vell règim. Va ser, doncs, degut al retrobament d'aquestes dues línies, polítiques i culturals, que va néixer el fenomen d'Art Viu. Tanmateix, per acabar-ho de lligar del tot, restava trobar un organisme que els permetés una certa oficialitat per actuar legalment i públicament. I aquesta possibilitat la va oferir el Cercle Artístic de Manresa, gràcies als pintors joves que formàvem part de la junta de l'entitat. Val a dir, però, que Art Viu, durant la dècada de la seva existència, va ser un grup autònom dins del Cercle. Una mena de maridatge que va generar moments de tota mena, bàsicament, deguts a la censura i als problemes amb aquell vell règim, que es veia altament qüestionat amb les obres i els actes organitzats pel col·lectiu.

El tronc del grup va ser sempre el teatre. Al voltant del qual, però, s'hi movien diverses branques, que independentment organitzaven les seves activitats, tot i que sempre en la mateixa direcció crítica i reflexiva, vers la manca de llibertats dels règims dictatorials. D'entre totes les parts que vorejaven el tronc, l'apartat dels pintors, era la que tenia una relació més directa amb el grup central del teatre, ja que tot el tema de l'escenografia, els cartells, pasquins, programes de mà, etc., era responsabilitat seva.

Pel fet que, d'alguna manera i amb els seus normals alts i baixos, el Cercle va acollir i, per tant, fer possible aquells gairebé deu anys de servei a la comarca del Bages i, sobretot, a la nostra ciutat, mitjançant la presència d'una oposició cultural alliberadora d'una gran dignitat i qualitat, l'Antolina Vilaseca, el Manel Marzo-Mart, el Josep Soler Montferrer i jo mateix, que avui fa més de seixanta anys formàvem part d'aquell grup d'Art Viu, ens reunim de bell nou en aquesta exposició col·lectiva, per recordar el centenari del Cercle Artístic de Manresa i afegir-nos a la celebració d'aquesta felicitat efemèride.

Josep M. Masegú, gener de 2024

crítica DE ARTE

Pintura en el Círculo Artístico

El "Grupo Arte Vivo de Pintura" ha expuesto de nuevo bajo la capa general del impresionismo si se exceptúa a Antolina.

Se trata pues de una reunión de artistas jóvenes, pero esta vez moderados, que tratan de superar el anti-conformismo. Esto nos parece muy bien, pero objetaremos que en su tiempo los impresionistas también fueron anti-conformistas.

No creemos que esto deba preocupar a nadie, porque está bien claro que en arte no hay necesidad de ir a la moda, sino todo lo contrario, y un pintor puede ser bueno en cualquier estilo; la cosa es harto sabida.

Antolina se muestra la más arriesgada, pintando entre lo figurativo y lo abstracto, obteniendo amplias armonías de colores pardos, opacos y débil luz. Los colores son trabajados en una gama sorda de poco movimiento, con tendencia a la ensimismación y a la mística, contrapunto psíquico quizás de la agitación ambiental.

Masegú parece ir reuniendo las enseñanzas de Basiana, al que quizá ni siquiera conozca, pero que pueden haberle venido por conductos indirectos. Su firme impresionismo, el fuerte aplacado de colorido entero en forma de manchas irreductibles a la confusión, es su característica principal. Señalaremos su "Naturaleza Muerta" de la trompeta, vibrante y apretada.

Soler Montferrer rebasa el impresionismo para acercarse a Vlaminck en el "Recó de Pati" de Caserres, donde le vemos hábil, rápido y de pincel decidido. Se muestra denso y aprisionado en el "Suburbi".

Marzo-Mart dentro de un impresionismo muy moderado cuelga unos interesantes paisajes y parece adivinarse el inicio de un nuevo camino en "Pierrot", tratando el asunto más cuidadosamente, puesto que una figura humana nunca es un paisaje; el tiempo dirá si es puramente circunstancial o no, esta incursión hacia algo más nuevo y más viejo a la vez, pero seguramente el autor sabrá que si se decide por este arte le espera un esfuerzo inmenso de muchos años y el resultado nadie se lo puede asegurar, aunque bien pudiera ser muy confortador para él mismo. — JUAN VILARO.

MANEL MARZO-MART

Manel Marzo-Mart és un artista que es reinventa contínuament. Tots dos vam néixer a Manresa, una ciutat amb gent de paraula i austera en què l'art als anys setanta vivia immers en la pràctica dels concursos de pintura ràpida. Ell ja s'havia distanciat d'aquell ambient practicant una escenografia i una gràfica de caire expressionista amb el grup de teatre Art Viu en la dècada dels seixanta, resposta d'una generació jove a les inquietuds i a l'esperit de revolta del Maig del 68.

Els anys seixanta viatja per Europa, principalment per Itàlia, França i Suïssa i viu un temps a París. El 1969 instal·la un taller de gravat a Basilea, que compartirà amb un altre a Tregurà, prop de Camprodon. El 1971 viatja per Bèlgica, Holanda, Dinamarca i Alemanya i un any més tard comença a practicar la litografia. El 1974 aconseguí una beca Juan March per anar a París a estudiar gravat, al taller de Friedlaender i el seu col·laborador Žibuntas Mikšys. Diria que el món del gravat i la seva admiració per l'art del gravat i l'estampació de tradició europea i especialment alemanya l'atreu per instal·lar-se a Basilea, ciutat on exposa a la Fira d'Art i ensenya gravat al seu taller privat a altres artistes.

Pilar Parcerisas, HISTORIADORA I CRÍTICA D'ART

MANEL MARZO-MART

Suport per roig 2021

Acrílic

65x81 cm

MANEL MARZO-MART
Forma Blanca 2024
Fusta
21x21x5 cm

MANEL MARZO-MART
Home 2023
Fusta
26x14x6 cm

JOSEP SOLER MONTFERRER

Ben aviat es familiaritza amb els pots de pintura i els colors, gràcies al fet que el seu pare regentava un taller de pintures de cotxes al carrer del Bruc. Als dotze anys entra per aprendre a dibuixar i pintar al taller del pintor Evarist Basiana, del que va ser un dels seus darrers alumnes. Seguidament, va entrar a l'Acadèmia Vilajosana.

Amb catorze anys, va guanyar un primer premi al Saló de Tardor de 1970, passant al davant de totes les primeres figures manresanes i comarcals d'aquell temps. En aquells anys, en Soler pintava a l'estil anomenat Fauve, amb espàtula i bastant gruix, amb els colors que l'hi preparava el seu pare i amb un toc naïf que l'ha caracteritzat sempre.

Val a dir que ha estat una persona molt moguda i inquieta, propensa a les provatures i investigacions de tota mena. Una de les seves èpoques més reeixides i personals, va ser l'aconseguida amb les tècniques mixtes: mitjançant les quals, enganxava i harmonitzava elements naturals amb les pintures plàstiques i l'ajuda del làtex. Així com, també, en una altra època, extreia formes molt originals a través d'ampliacions del microscopi.

La mateixa inquietud la va desenvolupar durant la seva vida. Durant els anys d'Art Viu, va ser un dels dinamitzadors i organitzadors culturals més participatius del grup. Professionalment, es va dedicar, amb molt d'èxit, al disseny d'interiors. Així com, també, va fer importants incursions al món de la política.

JOSEP SOLER MONTFERRER

Racó de la cuina 1965

Pintura a l'oli

100x81 cm

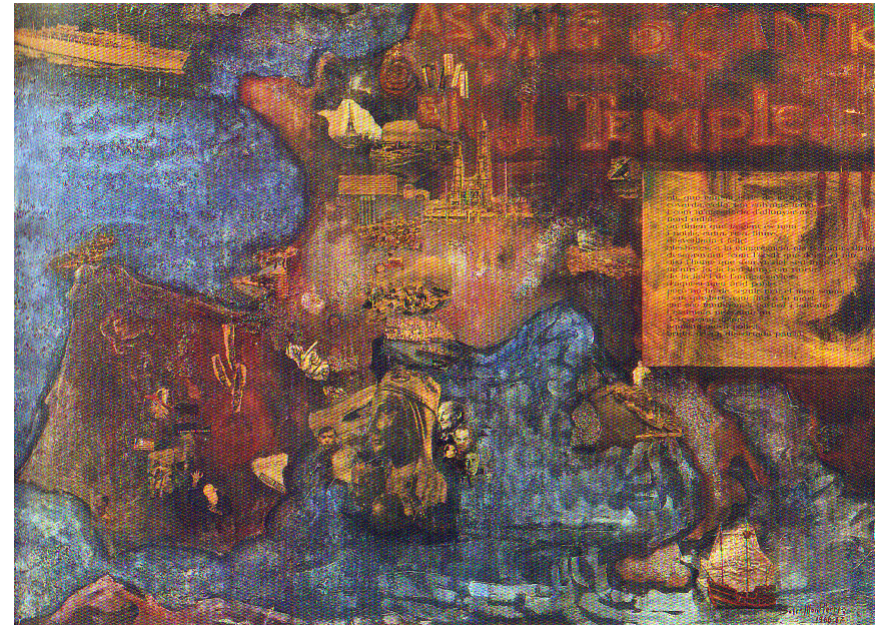

JOSEP SOLER MONTFERRER

Talamanca 1968

Tècnica mixta

116 x 81 cm

JOSEP SOLER MONTFERRER

Assaig de càntic en el temple 1966

Tècnica mixta

115,5 x 82 cm

JOSEP MARIA MASSEGÚ BRUGUERA

Vaig néixer el 10 de maig de 1942 al n. 20 de la Plaça Major de Manresa.

Als divuit anys inicio els meus estudis de dibuix i pintura a l'acadèmia d'Estanislau Vilajosana. Entro al Cercle Artístic de Manresa i formo part de les successives juntes de l'entitat, dècades dels seixanta i dels setanta. Assisteixo a les últimes tertúlies del Gremi de Sant Lluc. Soc membre d'Art Viu.

El 1975 aprovo l'examen per ingressar a l'Escola Superior de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona; posteriorment, Facultat de Belles Arts. El 1980 obtinc el títol de Professor de Dibuix i el de Llicenciat en Belles Arts.

He exercit la docència a l'Acadèmia Catalunya, Col·legi Badia Solé i a La Salle Manresa. El curs 1982-1983 coordino la branca d'arts de l'Escola d'Arts i Oficis. Ensenyo dibuix i pintura a les persones grans del Casal de la Generalitat de Manresa i del Casal de Fals.

Membre del Grup 13 i, actualment, del Col·lectiu interdisciplinari "Quaderns de Taller". I un dels fundadors de l'Associació pel Museu Comarcal de Manresa.

He exposat la meua obra individualment. I he col·laborat, i col·laboro en exposicions col·lectives. Guardonat diverses vegades.

En el moment d'escriure aquestes línies, tinc vuitanta-un anys. Continuo amb l'afecció de dibuixar i pintar. I col·laborant en tasques culturals.

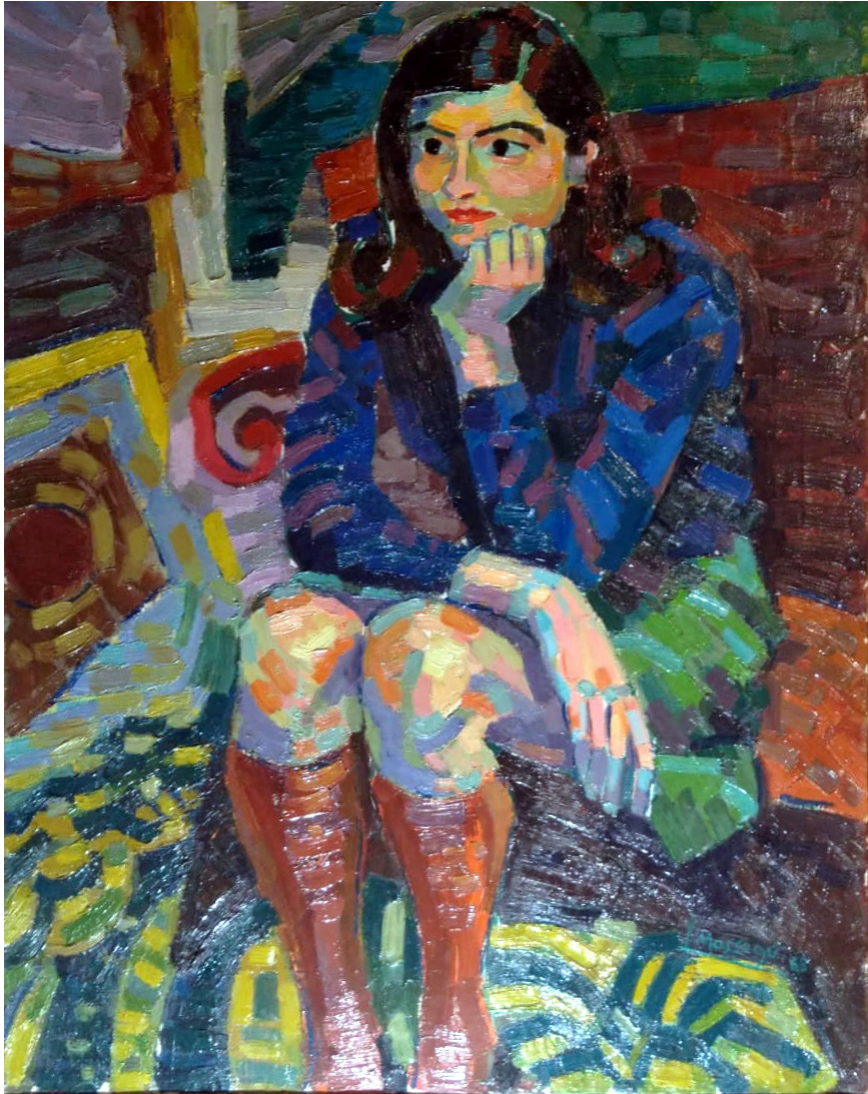

JOSEP MARIA MASSEGÚ BRUGUERA

L'avi Mejias 1963

Oli

130x97 cm

JOSEP MARIA MASSEGÚ BRUGUERA

La Sunsi 1968

Oli

92x73 cm

JOSEP MARIA MASSEGÚ BRUGUERA

La iaia Trini 1965

Oli

100x81 cm

ANTOLINA VILASECA

Nascuda a Sant Vicenç de Castellet el 1943 i formada inicialment en Magisteri i posteriorment en Belles Arts, Antolina Vilaseca ha desenvolupat la triple ocupació simultània de pujar tres fills, la pràctica artística i la docència exercida en diverses escoles de nivell infantil i universitari (Flama, Escola de Magisteri i Arts i Oficis a Manresa; Casa Cuna i Escola Montserrat a Sant Vicenç). Ha estat molt vinculada a Manresa, formant part del grup de pintura d'Art Viu els anys seixanta i del col·lectiu Quaderns de Taller. A la capital bagenca hi ha exposat de manera individual a les sales Símbol, Ateneu, Giacometti i al Museu, a part de les ocasions que ho ha fet de manera col·lectiva en diversos llocs.

Va tenir en actiu un taller de gravat a Sant Vicenç editant obra pròpia i d'altres artistes fins que la crisi del 2008 va obligar a aturar-lo. La seva obra, sigui en pintura, gravat o en objectes tridimensionals, s'ha exposat de manera individual o amb altres artistes en diversos llocs de Catalunya (Barcelona, Begues, Berga, Cadaqués, Garrigoles-Girona, El Vendrell, Josa del Cadí, Mollet del Vallès, Olesa de Montserrat, Sant Vicenç de Castellet, Sitges...) i també de fora de Catalunya (Palma a Mallorca, Múrcia, Ourense, Valladolid, Villagarcía d'Arousa...). Fora d'Espanya ha portat obra a Anglaterra, Argentina, Itàlia, Japó, Mèxic, Paraguai i Rússia entre altres llocs.

ANTOLINA VILASECA

Un univers 1968

Oli i collage sobre fusta

150 x 115 cm

ANTOLINA VILASECA
"Mediterrani" de la sèrie *Naturals* 1987
Acrílic i assemblatge sobre fusta
38 x 27 cm

ANTOLINA VILASECA
Terra 1964
Pigment i ceres sobre tela
72'5 x 59'5 cm

WAV

ART VIU, EN EL CENTENARI DEL CERCLE ARTÍSTIC DE MANRESA

**CENTRE CULTURAL EL CASINO,
DEL 22 DE MARÇ AL 7 D'ABRIL DE 2024**

Horaris: de dimarts a diumenge, de 17.30 a 20.30 h

ORGANITZA:

AMB EL SUPORT DE:

Més informació a
www.manresacultura.cat/casino/